

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314204077
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5314204077.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci žalobcu DARMA SLOVAKIA, s. r. o., IČO: 36 002 119, Mierová 1725, 022 01 Čadca, zast. JUDr. Martinom Olosom, advokátom so sídlom Karola Kašjaka 1, 013 13 Rajecké Teplice, IČO: 42055148, proti žalovaným 1/ O. I., L.. XX.XX.XXXX, Š. XXXX/X, XXX XX Č., 2/ C. K., L.. XX.XX.XXXX, Š. XXXX/X, XXX XX Č., obaja zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislava Ščuryho, Mierová 1725, 022 01 Čadca, v konaní o zaplatenie 68 454,82 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu proti žalovaným 1/, 2/ o zaplatenie 68 454,82 € istiny s príslušenstvom z a m i e t a.

II. Žalobca j e p o v i n n ý nahradiť žalovaným 1/, 2/ trovy konania v rozsahu 100 % vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku v uznesení VSÚ prvostupňového súdu na účet príjemcu náhrady trov konania - právneho zástupcu žalovaných 1/, 2/ JUDr. Ladislava Ščuryho, advokáta AK Čadca, Mierová 1725, 022 01 Čadca.

odôvodnenie:

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čoho sa žalobca domáhal: Žalobca v žalobe zo dňa 22.4.2014 žiadal, aby mu žalovaní 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatili 68 454,82 € s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 23.7.2013 do zaplatenia a nahradili trovy konania.

2. Ktoré skutočnosti tvrdil žalobca, aké prostriedky procesného útoku použil: Žalobou zo dňa 22.4.2014 žiadal zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 68 454,82 € s 5,5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 23.7.2013 do zaplatenia. Skutkový základ bol ten, že žalovaný 1/ bol rozsudkom Okresného súdu v Čadci 3T/132/2010 zo dňa 12.2.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 1To/55/2013 zo dňa 22.7.2013 právne uznaný vinným za skutok z roku 2007 zo spáchania trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienčným odkladom v skúšobnej dobe 2 roky s probačným dohľadom. Uvedeným skutkom spôsobil žalobcovi škodu vo výške 68 454,82 € istiny, čo vyplýva z výroku trestného rozsudku. Súd je týmto výrokom podľa § 135 OSP viazaný. Žalovaná 2/ ako sestra žalovaného 1/ podľa výroku citovaného trestného rozsudku prijala z finančných prostriedkov žalobcu, ktoré boli predmetom trestného stíhania, sumu 68 454,82 € za fiktívne faktúry, ktoré vystavila žalovaná 2/. Škodu nenahradili. Žalovaná mala vydať bezdôvodné obohatenie, pretože prijala peniaze z trestného činu a tým sa bezdôvodne obohatila. Z výroku trestného rozsudku je preukázané, že žalovaný 1/ fiktívne faktúry reálne zaplatil žalovanej 2/ - svojej sestre z finančných prostriedkov žalobcu, ktorá tak získala nezákonne majetkový prospech, pričom konanie žalovanej 2/ možno posudzovať ako úmyselné.

Vo vzťahu k žalovanému 1/ žiadal sumu priznať titulom náhrady škody. Poukázal na RC 35/1993, podľa ktorého v občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnu kvalifikáciu skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanou Trestným zákonom (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.4.1992 sp. zn. 2 CZ/16/92). Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú aj úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania, náklady spojené s jej uplatnením, preto žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne z dlžnej sumy od 23.7.2013 do zaplatenia. Miestnu príslušnosť súdu mal založenú podľa § 84 OSP. Žalobca vyzval žalovaných výzvou zo dňa 30.10.2013 k zaplateniu, bezvýsledne. Úrok z omeškania požadoval podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka od prvého dňa omeškania, t. j. od právoplatnosti trestného rozsudku 23.7.2013, kedy zanikli účinky prezumpcie nevinu. Žalovaný 1/ je jediným konateľom žalobcu. Iných konateľov žalobca nemá. Žaloba sa voči žalovanému 1/ domáha náhrady škody. Žalovaný preto nemôže vystupovať zároveň ako štatutárny orgán žalobcu aj ako žalovaný, keďže ich záujmy sú v kolízii. Žiadal, aby žalobcovi bol ustanovený opatrovník na zastupovanie žalobcu v konaní o náhradu škody, pričom za opatrovníka určí spoločníka žalobcu C. I. J.. Spoločník podpísal právnomu zástupcovi žalobcu plnú moc zo dňa 22.3.2015 čl. 30 spisu, pričom súd podotýka, že žaloba bola podaná 22.4.2014. Zároveň plná moc je len vo faxovom podaní. Dňa 9.6.2016 na čl. 114 spisu podal sťažnosť predsedovi Okresného súdu Čadca na porušovanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žiadal odstrániť prietahy v konaní. Na odpor odporcu zo dňa 5.9.2014 čl. 14 spisu, v ktorom uviedol, že priamymi poškodenými neboli spoločníci, čo konštatoval krajský súd, a o náhrade škody v trestnom konaní rozhodnuté nebolo, preto nie je pravdivé tvrdenie, že trestným rozsudkom boli zaviazaní nahradiť škodu a k vznesenej námietke premlčania, kedy skutok sa stal v roku 2007, pričom spoločníci žalobcu sú spoločníkmi od 8.10.2005, o škode vedeli, vzťah je obchodno-právny, preto premlčacia lehota je 4-ročná podľa § 397 Obchodného zákonníka. Nárok je premlčaný, pretože škoda nebola riadne v trestnom konaní uplatnená v premlčacej lehote. Namietol aktívnu legitímáciu žalobcu, pasívnu legitímáciu žalovaného 1/ v nadväznosti na § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalovaná 2/ nie je ani spoločníčka žalobcu, ani konateľka žalobcu, nie je pasívne legitimovaná pre podanie žaloby v tomto konaní. Svoju podnikateľskú činnosť pod obchodným menom C.Á. K. - „-C. ukončila ku dňu 31.12.2013, a preto nemôže byť žalovaná ako podnikateľka (žaloba podaná 22.4.2014, kde žalovaná je označená ako podnikateľka C. K. - „-C., W.: XXXXXXXX, Š. XXXX, Č.). Spochybnili i výšku náhrady škody. Navrhli žalobu zamietnuť. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná pred doručením plnej moci dňa 22.4.2014, odpor zo dňa 5.9.2014 bol doručený spoločníkovi žalobcu dňa 21.10.2014. Plná moc je až zo dňa 22.3.2015 vo faxovom vydaní čl. 30, súdu doručená 8.4.2015 čl. 29. Od doručenia odporu 21.10.2014 žalobca a jeho právny zástupca sa k odporu a vznesenej námietke premlčania vyjadrili až v podaní zo dňa 29.7.2016, teda tesne pred pojednávaním, ktoré bolo vytyčené na deň 2.8.2016 (súd konštatuje, že práve právny zástupca žalobcu sa sťažoval na prietahy v konaní sudkyne). Vo vyjadrení uviedli. Žalobca má aktívnu legitímáciu, lebo žalobu podala spoločnosť DARMA SLOVAKIA, s. r. o., IČO: 36002119 ako poškodený subjekt, teda subjekt, ktorému priamo vznikla škoda. Žalobu nepodal opatrovník, ako nesprávne tvrdia žalovaní 1/, 2/. Z trestného rozsudku jednoznačne vyplýva, že protiprávnym konaním žalovaných 1/, 2/ vznikla žalobcovi škoda vo výške 68 454,82 € z titulu úhrady fiktívnych faktúr žalovanej 2/ - sestre žalovaného 1/. K námietke premlčania sa vyjadril tak, že v trestnom konaní im nebol ustanovený opatrovník na uplatňovanie práv žalobcu vrátane práva uplatniť náhradu škody v adhéznom konaní, preto nezačala plynúť premlčacia doba. Ďalej sa zaoberal len nezákonným postupom v trestnom konaní, ktorý konštatoval i Krajský súd v Žiline v odôvodnení svojho rozsudku. Následne bol ustanovený opatrovník spoločnosti DARMA SLOVAKIA, s. r. o. v trestnom konaní. Práva poškodeného v mene spoločnosti DARMA SLOVAKIA, s. r. o. nemal kto v trestnom konaní vykonávať. Opatrovník bol ustanovený v nadväznosti na § 48 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak poškodený, ktorý je fyzickou osobou alebo štatutárny orgán poškodeného, ktorý je právnickou osobou, nemôže vykonávať práva poškodeného alebo je nebezpečenstvo z omeškania, ustanoví sa na výkon týchto práv poškodenému opatrovník. Podľa § 113 Občianskeho zákonníka, ak ide o práva osôb, ktoré musia mať zákonného zástupcu, premlčanie nezačne, dokiaľ im nie je ustanovený zástupca. Už začaté premlčanie prebieha ďalej, avšak sa neskončí, dokiaľ neuplynie rok po tom, keď bude týmto osobám ustanovený zákonný zástupca alebo keď prekážka inak pominie. V adhéznom trestnom konaní nebol ustanovený žalobcovi opatrovník, ktorý by uplatnil právo na náhradu škody, čo má z civilného hľadiska právny účinok nezačatia plynutia premlčacej doby. O výške škody sa mohli dozvedieť až z výsledkov preštudovania spisov, teda po skončení vyšetrovania - v novembri 2010. Žaloba bola podaná v apríli 2014, teda v zákonnej 4-ročnej subjektívnej a 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe. Žalovaní 1/, 2/ škodu nezaplatili a profitujú na zisku, ktorý z trestnej činnosti získali. Na pojednávaní dňa 2.8.2008 zopakoval uvedené tvrdenia a navyše uviedol. U žalovanej 2/ ide o bezdôvodné obohatenie, pretože

prijala plnenie z trestnej činnosti. Premlčacia lehota neuplynula, pretože žalobca sa o výške škody dozvedel až právoplatnosťou rozsudku v trestnom konaní. Rovnako aj fiktívnosť faktúr. Vyšetrovanie bolo ukončené až v roku 2010, preto žaloba bola podaná v zákonnej premlčacej lehote.

3. Aké dôkazy žalobca predložil, označil: K žalobe žalobca nepripojil žiaden dôkaz. K žalobe navrhol pripojiť spis Okresného súdu Čadca 3T/132/2010. Súd do súdneho spisu zalepil fotokópie z tohto spisu od čl. 66 po čl. 105 spisu a zároveň bol pripojený aj trestný spis na pojednávanie dňa 2.8.2016. V tomto smere súd konštatuje, že obidvaja právni zástupcovia zastupovali aj v trestnom konaní. Spolu s vyjadrením k odporu zo dňa 29.7.2016 nedoručil žiaden dôkaz okrem rozsudku 10C/145/2010, ku ktorému vo vyjadrení k odporu uviedol, že tento rozsudok predkladá na preukázanie jeho rozporu s dobrými mravmi pri uplatnení námietky premlčania páchatelom trestného činu. Iné dôkazy k vyjadreniu k odporu nepripojil. Predložil na pojednávaní výpis z OR na žalobcu, z ktorého je zrejmé, že žalovaný 1/ O. I. je aj spoločníkom, aj jediným štatutárnym orgánom. Ďalšími spoločníkmi sú C. I. J., J. C. X.. Výška vkladu každého spoločníka je J. C. X. - 60 000 Sk, C. I. J. - 60 000 Sk, O. I. - 80 000 Sk. Z toho je zrejmé, že vklad spoločníkov mimo O. I. je väčší - 120 000 Sk ako vklad O. I. vo výške 80 000 Sk, čomu zodpovedajú aj práva a povinnosti v spoločnosti vrátane práv a povinností pri hlasovaní. Napriek tomu, že konanie trvá od roku 2014, napriek tomu, že právny zástupca žalobcu podal sťažnosť na prietahy v konaní, až na pojednávaní dňa 2.8.2016 vzniesol procesný návrh na doplnenie dokazovania výsluchom žalovaných 1/, 2/. Súd tento návrh zamietol. Objektívne mohol taký dôkaz navrhnuť skôr. Nenavrhol ho ani v žalobe, ani v doplnenej žalobe. Okrem toho tento dôkaz nie je potrebný, súd mal dostatočný súhrn objektívnych listinných dôkazov k rozhodnutiu vo veci.

4. Aké tvrdenia produkovali žalovaní 1/, 2/, aké prostriedky procesnej obrany použili: V odpore zo dňa 5.9.2014 čl. 14 spisu navrhli žalobu zamietnuť. Spochybnili výšku žalovanej škody. V trestnom rozsudku žalovaní 1/, 2/ neboli zaviazaní k náhrade škody vo výške 68 454,82 € istiny s príslušenstvom, ako v žalobe tvrdí žalobca. Spoločníci boli s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie a odvolací súd tento výrok o náhrade škody zrušil. Konštatoval, že poškodenými neboli spoločníci, ale spoločnosť, ktorá nárok na náhradu škody neuplatnila. Vzniesli námietku premlčania nároku. Skutok sa stal v roku 2007, J. S. X. sú spoločníkmi od 8.10.2005, najneskôr v roku 2007 vedeli, že spoločnosti DARMA SLOVAKIA, s. r. o. vznikla škoda. Mohli sa jej domáhať už v roku 2007. Pohľadávka sa premlčala v 4-ročnej premlčacej lehote podľa § 397 Obchodného zákonníka, keďže ide o obchodno-právny vzťah. Nárok na náhradu škody nebol riadne uplatnený ako škoda v trestnom konaní. Namietli aktívnu legitímáciu žalobcu, namietli pasívnu legitímáciu žalovaného 1/ v nadväznosti na § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka. Namietli aj pasívnu legitímáciu žalovanej 2/, ktorá nie je spoločníčkou spoločnosti DARMA SLOVAKIA, s. r. o., ani jej konateľka. Svoju podnikateľskú činnosť ukončila k 31.12.2013. Nepodniká odvtedy pod obchodným menom C. K. - „-C., tak ako je označená v žalobe. Navrhli zamietnuť žalobu. Opakovane doručili podanie 1.8.2016, teda 1 deň pred pojednávaním, ktoré bolo vytýčené na deň 2.8.2016. Len zopakovali tvrdenia o vznesenej námietke premlčania a produkovali tvrdenia, ktoré netvorili predmet tohto sporu, ani predmet predchádzajúceho vyjadrenia. V nadväznosti na § 265 Obchodného zákonníka výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu. Spoločníci žalobcu presunuli celé obchodné imanie do novej spoločnosti DARMA SLOVENSKO, s.r.o. v roku 2007. Tým zlikvidovali spoločnosť DARMA SLOVAKIA, s. r. o. Z takej činnosti vylúčili O. I., ktorý v novej spoločnosti nefiguroval. Presunuli tam i celú databázu odberateľov, ktorú spoločnosť od roku 1996 budovala. Také konanie J. nie je v súlade so zásadami poctivého obchodného styku a nemôže požívať právnu ochranu. Súd sa týmto nezaoberal a nemienil v tomto smere vykonávať dôkazy, keďže takéto tvrdené nekalé konanie spoločníkov žalobcu netvorilo predmet sporu. V konaní ani nebolo preukázané, že by žalovaní 1/, 2/ podali v naznačenom smere žalobu. V nadväznosti na výšku škody poukázali na znalecký posudok č. 30/2012 a jeho doplnok č. 1 v konaní 3T/132/2010. Týmto znaleckým posudkom preukazovali, že žalobcovi škoda nevznikla. Výška nákladov zaplatených spoločnosťou žalobcu žalovanej 2/ zodpovedá podľa znaleckého posudku primeranej výške oprávnených nákladov spojených s financovaním rozvoja novej podnikateľskej činnosti, ktorú fakturovala žalovaná 2/ spoločnosti žalobcu, strana 19 záver znaleckého posudku. Moment vedomosti spoločníkov o obchodných operáciách spoločnosti, teda kedy sa spoločníci J. S. X. objektívne mohli dozvedieť o škode, v tomto smere poukázali žalovaní 1/, 2/ na judikát Najvyššieho súdu SR č. 1 Obo/16/2008, v zmysle ktorého také konanie spoločníkov nepožíva právnu ochranu a návrh na náhradu škody treba z uvedeného dôvodu zamietnuť. Pripojil judikát 1 Obo/16/2008. Súd konštatuje, že objektívne mal možnosť právny zástupca žalovaných 1/, 2/ tieto tvrdenia uviesť v odpore. Na pojednávaní dňa 2.8.2016 uviedol. Nárok je premlčaný vo vzťahu k I. v 4-

ročnej premiľčacej lehote, vo vzťahu k K. v 2-ročnej premiľčacej lehote. Právny zástupca žalobcu trestné oznámenie podal v roku 2007, teda mal žalobca vedomosť o škode. 11.5.2009 bolo vznesené obvinenie. Nárok bol premiľčaný už v roku 2013. Žaloba podaná v roku 2014 bola podaná oneskorene.

5. Navrhnuté a predložené dôkazy žalovanými 1/, 2/: Spolu s odporom zo dňa 5.9.2014 predložili žalovaní výpis zo živnostenského registra na C. K. - „-C., W.: XXXXXXXX, Š. XXXX, Č., z ktorého je zrejmé, že svoju činnosť ukončila ako podnikateľka k 31.12.2013. Tým preukazoval, že označená žalovaná v spore nie je pasívne legitimovaná. Ostatné dôkazy boli predložené v súvislosti so žiadosťou žalovaných 1/, 2/ o oslobodenie od súdnych poplatkov a týkajú sa ekonomickej situácie žalovaných 1/, 2/ od čl. 47 po čl. 61, netýkajú sa veci samej. K vyjadreniu zo dňa 1.8.2016 pripojil R 1 Obo/16/2008 a aktuálny výpis na spoločnosť žalobcu. Na pojednávaní dňa 2.8.2016 boli z iniciatívy právneho zástupcu žalovaných vykonané dôkazy: spis 3T/132/2010 - zväzok I., čl. 1 - trestné oznámenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 30.5.2007, zväzok I., čl. 284 - uznesenie ČVS: KRP-42/OEK-ZA-2008 zo dňa 11.5.2009 o začatí trestného stíhania proti O. I., znalecký posudok č. 30/2012 a doplnok č. 1 k znaleckému posudku, vrátane záveru znaleckého posudku, ktorý bol oboznámený nahliadnutím obidvoch právnych zástupcov do znaleckého posudku a dodatku.

6. Dôkazy, ktoré vykonal súd, dôkazy, ktoré nevykonal: Vykonal dôkazy navrhnuté a predložené žalobcom, vykonal dôkazy predložené a navrhnuté žalovanými 1/, 2/ pod číslom 3 a 5. Nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom na výsluch žalovaných 1/, 2/. Mal objektívnu možnosť dôkaz navrhnuť v žalobe, v doplnenej žalobe a nie až na pojednávaní 2.8.2016, keď žaloba bola podaná 22.4.2014. Tento dôkaz nebol pre rozhodnutie potrebný, pretože súd mal dostatočný sumár objektívnych listinných dôkazov. Taktiež súd nevykonal dôkazy žalovaných 1/, 2/, ktoré smerovali ku konaniu spoločníkov žalobcu s tvrdeným rozporom s dobrými mravmi podľa § 265 Obchodného zákonníka tým, že zlikvidovali spoločnosť žalobcu a túto spoločnosť - imanie, zariadenie, tovar, odberateľov presunuli na novú spoločnosť DARMA SLOVENSKO, s.r.o. v roku 2007. Takéto dokazovanie je mimo predmet sporu, ktorým je súd viazaný. Súd môže vykonávať dôkazy len na preukázanie predmetu sporu a v príčinnej súvislosti s predmetom sporu. Uvedené konanie môže byť predmetom iného konania.

7. Zistený skutkový stav, preukázaný skutkový stav a nepreukázaný skutkový stav: Z trestného spisu a fotokópie rozsudkov Okresného súdu Čadca 3T/132/2010 zo dňa 12.2.2013 na čl. 66 spisu súd mal preukázané, že žalovaný 1/ O. I. bol uznaný za vinného za to, že ako konateľ spoločnosti DARMA SLOVAKIA, s. r. o., Čadca podpísal za túto spoločnosť fiktívnu zmluvu o sprostredkovaní obchodnej činnosti so svojou sestrou C. K., vykonávajúcou podnikateľskú činnosť pod obchodným menom K. C. - „-C., Š. XXXX, Č., predmetom ktorej bolo zabezpečenie, otvorenie a fungovanie prevádzky v Čadci, zakladanie nových prevádzok a zabezpečenie ich fungovania, hľadanie odberateľov a pomoc pri zabezpečení rozvozu dodávaného tovaru ako i zabezpečenie reklamy na území celej SR, na základe čoho boli vystavené faktúry, ktoré žalovaný 1/ akceptoval a zabezpečil žalovanej 2/ úhradu faktúr platbami v období od 8.8.2007 do 12.10.2007, pričom vedel, že uvedené zdaniteľné plnenia zakladajúce povinnosť zaplatiť fakturované sumy v deklarovanom rozsahu nenastali, čím takto pri rozhodovaní a zaobstarávaní vecí ako konateľ spoločnosti porušil zákonom definovanú povinnosť uvedenú v ustanovení § 135a ods. 1, v ustanovení § 567 ods. 1, 2 s poukazom na ustanovenie § 66 ods. 3 Obchodného zákonníka účinného do 31.12.2007, ktoré mu ukladali ako konateľovi spoločnosti povinnosť vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov a ktoré mu zakazovali pri výkone svojej pôsobnosti uprednosťovanie svojich záujmov a záujmov tretích osôb pred záujmami spoločnosti, čím spoločnosti DARMA SLOVAKIA, s. r. o., Čadca spôsobil škodu v sume 68 454,82 €. Tým inému spôsobil značnú škodu tým, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať a spravovať cudzí majetok. Dopustil sa zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. Za to bol odsúdený. Výrok o náhrade škody podľa § 288 ods. 1 Tr. por. znel tak, že poškodený I. C. J. S. J. C. X. boli s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie. Z trestného spisu ako aj z fotokópie rozsudku Krajského súdu v Žiline čl. 88 spisu - rozsudok č. k. 1To/55/2013-2361 zo dňa 23.7.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.7.2013, súd mal preukázané, že výrok o náhrade škody bol zrušený bez toho, že by vec bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie. Záver je na strane 17, 18 tohto rozsudku (čl. 104, 105 spisu). K výroku o náhrade škody uviedol, že od vznesenia obvinenia bolo nesporné, že obvinenou osobou je konateľ spoločnosti právnickej osoby DARMA SLOVAKIA, s. r. o., IČO: 36002119. Priamymi poškodenými neboli spoločníci spoločnosti J., X.. Medzi spoločníkov patrili i I.. Obžalovaný I. ako štatutárny orgán poškodeného nemohol vykonávať práva poškodeného podľa

Trestného poriadku a teda už v prípravnom konaní mal podať návrh prokurátor v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 Tr. por. na ustanovenie opatrovníka na výkon práv poškodeného. Okresný súd potom nesprávne konal s časťou spoločníkov poškodenej právnickej osoby, ktorých zastupoval splnomocnený zástupca. Okresný súd nemal tieto osoby pripustiť do konania ako poškodených v nadväznosti na § 256 ods. 3 Tr. por. Urobil tak až odvolací súd. Nepovažoval už za racionálne ustanoviť poškodenej právnickej osobe opatrovníka. V tomto štádiu odvolacieho konania poškodená strana už nemohla uplatňovať nároky na náhradu škody. Preto odvolací súd zrušil výrok o náhrade škody vyhlásený okresným súdom. Z trestného spisu - vyšetrovacieho spisu súd mal ďalej preukázané, že nárok na náhradu škody uplatnili v trestnom konaní spoločníci spoločnosti Bulandra, Zajac. Nárok na náhradu škody neuplatnila spoločnosť. Žalobu podala spoločnosť DARMA SLOVAKIA, s. r. o., Čadca až dňa 22.4.2014, zastúpená spoločníkom J..

8. Právne posúdenie veci: Vo vzťahu k žalovanej 2/ žiadal žalobca vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 68 454,82 € istiny s príslušenstvom, pretože prijala finančné prostriedky z trestnej činnosti v nadväznosti na § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k vznesenej námietke premlčania premlčacia lehota vo vzťahu k žalovanej 2/ podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka je 3 roky pri úmyselnej činnosti 10 rokov objektívna lehota a subjektívna lehota 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania vo vzťahu k žalovanému 1/, teda nároku na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je potrebné aplikovať premlčaciu lehotu podľa § 106 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, teda objektívna lehota 3 roky pri úmysle 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla a subjektívna lehota 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. V nadväznosti na § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. V nadväznosti na uvedené ustanovenie a RC 35/1993 súd teda bol viazaný tým, že žalovaný 1/ spáchal úmyselný trestný čin, teda úmysel bolo potrebné aplikovať aj v občiansko-právnom konaní, teda objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia aj na náhradu škody je 10 rokov. Súd bol viazaný právnou kvalifikáciou skutku (RC 35/1993, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.4.1992 sp. zn. 2 CZ/16/92). Podľa R 27/1977 ak je v trestnom rozsudku uvedená výška škody ako kvalifikačný moment (škoda veľkého rozsahu, škoda nie je nepatrná, značná škoda a pod.), aj keď je vo výroku rozsudku škoda presne vyčíslená, súdy sa touto časťou výroku trestného rozsudku necítia byť viazané, čo je v súlade s viazanosťou súdu. V tomto smere je potrebné vychádzať aj z rozhodnutia 22/1979 (strana 196 ods. 2, 3): Výrok rozhodnutia o tom, že bol spáchaný trestný čin, nerieši rozsah a výšku škody ani vtedy, ak je odškoditeľná ujma pojmovým znakom trestného činu. Medzi výškou škody uplatniteľnou v adhéznom konaní a výškou škody rozhodnou pre posúdenie trestnej stránky veci, môže byť rozdiel (porovnaj R III./1964). Podmienkou nároku na náhradu škody je preukázať porušenie povinností žalovaného 1/, čo v konaní bolo preukázané právoplatným a záväzným trestným rozsudkom, vznik škody, čo v konaní preukázané bolo, pričom ale výška škody uvedená vo výroku trestného rozsudku nemusí predstavovať skutočnú výšku škody pre občiansko-právne konanie, zavinenie, ktoré v tomto prípade je zhodné s úmyslom v trestnom konaní a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou, čo v konaní bolo preukázané. Pre nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanej 2/ musí byť preukázané, že sa bezdôvodne obohatila na úkor žalobcu, čo v konaní súd mal preukázané, pretože prijala plnenie z trestnej činnosti za neexistujúce plnenie. V tomto smere súd bol viazaný výrokom trestného rozsudku skutkom, ktorý je právoplatný. Vzhľadom k vznesenej námietke premlčania žalovaných 1/, 2/ bol spochybnený základ nároku na náhradu škody i základ nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pri neexistencii základu nároku je ďalšie dokazovanie nadbytočné, nevhodné. Pri neexistencii základu nároku súd žalobu zamietá, nemôže rozhodnúť medzitimným rozsudkom (medzitimným rozsudkom o základe nároku vo vzťahu k námietke premlčania súd rozhodne len vtedy, ak je daný základ nároku. V prípade neexistencie základu nároku nie je možné rozhodnúť medzitimným rozsudkom, pri neexistencii nároku je potrebné žalobu zamietnuť.). Objektívna lehota pre vydanie bezdôvodného obohatenia u žalovanej 2/ i pre náhradu škody pre žalovaného 1/ je 10 rokov vzhľadom k úmyselnej trestnej činnosti odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, za 10 rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. V konaní bolo nesporné, že k bezdôvodnému obohateniu došlo v roku 2007. Rovnako k vzniku škody došlo v roku 2007. Vyplýva to aj z právoplatného trestného rozsudku. Priamo v skutku trestného rozsudku 3T/132/2010 je uvedené, že platby fiktívnych faktúr boli realizované od 8.8.2007 do 12.10.2007 najneskôr. Najneskôr 12.10.2017 uplynie 10-ročná objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia i na uplatnenie

nároku na náhradu škody. Keď teda žaloba bola podaná 22.4.2014, bola podaná v súlade s objektívnou premlčacou lehotou aj vo vzťahu k žalovanému 1/, aj vo vzťahu k žalovanej 2/. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu lehotu u žalovanej 2/ na vydanie bezdôvodného obohatenia, predstavuje 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, u náhrady škody vo vzťahu k žalovanému 1/ dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. V tomto smere existoval spor medzi žalobcom a žalovaným 1/, 2/, pokiaľ ide o moment, kedy sa žalobca dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. K tomu súd poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu CZ 17/78, ktoré rieši problém, kedy sa subjekt dozvie o škode (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z tohto rozhodnutia vyplýva, že vyjadruje nielen vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyjadriť (vyčíslieť v peniazoch), aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. Až keď je splnená táto podmienka, že sa dozvedel o škode a bezdôvodnom obohatení, odvtedy začína plynúť premlčacia lehota. Týmto momentom podľa názoru súdu je moment, kedy spoločníci spoločnosti žalobcu podali trestné oznámenie, v ktorom žiadali aj nahraďiť škodu vo vyčísliteľnej výške. Týmto momentom je dátum podania trestného oznámenia, ktoré podali dvaja väčšinoví spoločníci. Tým je daná nielen vedomosť väčšinových spoločníkov o vzniknutej škode a bezdôvodnom obohatení a jej vyčísliteľnej výške, ale aj vedomosť spoločnosti žalobcu. Napriek tomu škodu v trestnom konaní neuplatnila spoločnosť, ale len spoločníci, v dôsledku čoho výrok o náhrade škody spoločníkom bol zrušený. Takéto uplatnenie nároku na náhradu škody spoločníkmi bolo vyhodnotené ako právne irelevantné. Keď teda žalobca mal vedomosť o škode a jej vyčísliteľnej výške dňa 30.5.2007 (spis 3T/132/2010 - zväzok I., čl. 1 - trestné oznámenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 30.5.2007) a taktiež o bezdôvodnom obohatení a jeho výške dňa 30.5.2007 z rovnakých dôvodov, potom žaloba podaná dňa 22.4.2014 na vydanie bezdôvodného obohatenia a na náhradu škody je žalobou podanou po uplynutí premlčacej subjektívnej lehoty 2 roky, ktorá uplynula dňa 30.5.2009 a premlčacej subjektívnej lehoty na náhradu škody 2 roky, ktorá uplynula dňa 30.5.2009. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia proti žalovanej 2/, nárok na náhradu škody proti žalovanému 1/ je teda premlčaný. Z toho dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Nebolo potrebné sa zaoberať ďalšími tvrdeniami a ďalšími dôvodmi, spôsobovať ďalšie prieťahy v konaní. Bolo potrebné chrániť právo žalobcu na bezprieťahové súdne konanie, a to aj napriek neefektívnemu prístupu právneho zástupcu žalobcu k ochrane, k uplatňovaniu práv žalobcu. V konaní bolo preukázané, že ostávajúci dvaja spoločníci okrem spoločníka O. I. majú väčšinový podiel v spoločnosti. Pri zvolaní valného zhromaždenia podľa § 125 ods. 1 písm. f) Obchodného zákonníka teda majú právo odvolať a vymenovať konateľov, teda aj odvolať konateľa O. I., vymenovať nového konateľa. Je zrejmé, že od začatia trestného konania v roku 2007 až do roku 2016 v tomto smere neurobili žiadne opatrenia, hoci je objektívne možné, aby tak urobili. Naviac sú právne zastúpení, preto ich postup súd vyhodnotil ako účelový v tomto smere vzhľadom k neustálym tvrdeniam, ako im bola odňatá možnosť uplatniť nárok na náhradu škody, keďže nemajú iného konateľa len O. I., ktorý im trestnou činnosťou spôsobil škodu. Z toho dôvodu súd dospel k záveru, že nie je potrebné spoločnosti žalobcu ustanoviť opatrovníka pre občiansko-právne konanie pre uplatnenie nároku na náhradu škody a bezdôvodné obohatenie. Závery odvolacieho súdu týkajúce sa zrušenia výroku o náhrade škody sa týkajú len trestného poriadku. Netýkajú sa OSP, resp. CSP a Občianskeho zákonníka. Nárok na náhradu škody je občiansko-právny nárok, rovnako ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V trestnom konaní nárok uplatnili spoločníci, nárok neuplatnila spoločnosť DARMA SLOVAKIA, s. r. o. (čo je preukázané aj výrokom prvostupňového súdu v trestnom konaní, kedy spoločníkov odkázal s nárokom na náhradu škody na občiansko-právne konanie, ktorý výrok odvolací súd zrušil s poukazom na skutočnosť, že poškodenými nie sú spoločníci). Väčšinoví spoločníci však tvoria spoločnosť žalobcu a mali teda vedomosť o škode tým momentom, ako vznikla a spoločnosť žalobcu mala teda vedomosť o vzniku škody tým momentom, kedy túto vedomosť mali jej dvaja väčšinoví spoločníci, ktorí podali trestné oznámenie a v adhéznom konaní žiadali náhradu škody, teda bola im známa škoda vo vyčísliteľnej podobe. Spoločníci spoločnosti nemali aktívnu legitímáciu k uplatneniu nároku na náhradu škody. Spoločnosť, ktorá mala aktívnu legitímáciu k uplatneniu nároku na náhradu škody, škodu v trestnom konaní neuplatnila. Prvýkrát uplatnila spoločnosť nárok na náhradu škody až žalobou dňa 22.4.2014 vo veci 4C/85/2014, teda po uplynutí subjektívnej 2-ročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňa 30.5.2009. Z uvedených dôvodov súd žalobu proti žalovaným 1/, 2/ zamietol. Nie je daný základ nároku z dôvodu, že nárok je premlčaný.

9. Odklon od ustálenej rozhodovacej praxe: Súd sa neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, a preto nezdôvodňuje odklon od ustálenej rozhodovacej praxe.

10. Výrok o náhrade trov konania: O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovaným 1/, 2/ trovy konania v rozsahu 100 %. Rozhodol teda o základe nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní 1/, 2/ mali plný úspech vo veci, teda v rozsahu 100 %, preto im súd priznal základ nároku na náhradu trov konania v celom rozsahu, teda v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu samostatným uznesením. Podľa § 263 ods. 1 CSP náhrada trov bude poukázaná na účet prijimateľa náhrady trov konania, teda právneho zástupcu žalovaných 1/, 2/. Až v rozhodnutí o výške nároku na náhradu trov konania bude rozhodované o účelnosti jednotlivých úkonov právnej pomoci, efektívite. Bude priznaná len náhrada účelne a efektívne vynaložených trov konania v zákonom uplatnenej výške, v preukázanej výške. V konaní o základe nároku preto súd neposudzoval efektívnosť a účelnosť úkonov pre účely rozhodnutia o výške nároku na náhradu trov konania.

11. Žalobca bol podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o súdnych poplatkoch zo zákona oslobodený od povinnosti zaplatiť súdny poplatok za žalobu. Žalovaným 1/, 2/ nevznikla povinnosť zaplatiť namiesto žalobcu súdny poplatok za žalobu podľa § 2 ods. 2 poplatkového zákona, pretože mali v konaní úspech v rozsahu 100 %. Preto súd nerozhodol o povinnosti strán zaplatiť súdny poplatok za žalobu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (Podľa položky 21 sadzovníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, ak nebude odvolanie doručené v potrebnom počte, súd bez ďalšej výzvy vyhotoví kópie odvolania na náklady odvolateľa vo výške 0,50 €/1 strana.)

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.